

Î N C H E I E R E

05 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Goga Liubovi,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Goga Liubovi împotriva Centrului de Poștă Ocnîța filiala Întreprinderii de Stat „Poșta Moldovei” cu privire la restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral și la acțiunea reconvențională a Întreprinderii de Stat „Poșta Moldovei” împotriva Liubei Goga cu privire la repararea prejudiciului material,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Goga Liubovi și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 05 iulie 2013, prin care acțiunea inițială a fost respinsă, iar acțiunea reconvențională a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă :

La 29 septembrie 2011, Goga Liubovi a depus cerere de chemare în judecată împotriva Centrului de Poștă Ocnîța filiala Întreprinderii de Stat „Poșta Moldovei” cu privire la restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la data de 03 septembrie 2009, a fost angajată în cadrul ÎS „Poșta Moldovei” filiala Centrului de Poștă Ocnîța în calitate de director.

Prin ordinul din 04 mai 2011 a fost concediată din funcția deținută fără a se invoca careva motive întemeiate. Ca rezultat i s-a sa agravat starea sănătății fiind nevoită să apeleze la ajutorul medical.

Susține că argumentele care au fost puse la baza concedierii sale nu corespund realității și contravin prevederilor Codului muncii.

Solicită restabilirea în funcția de director al Centrului de Poștă Ocnîța a ÎS „Poșta Moldovei”, încasarea salariului mediu-lunar pentru perioada absenței forțate de la lucru începând cu 05 mai 2011 și pînă la data restabilirii în funcție și repararea prejudiciului moral.

La 01 decembrie 2011 ÎS „Poșta Moldovei” Centrul de Poștă Ocnîța a depus acțiune reconvențională împotriva Liubei Goga cu privire la repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii reconvenționale reclamantul a invocat că în baza Contractului individual de muncă nr. 90 din 01 septembrie 2010, Goga Liubovi a fost angajată în funcția de director al Centrului de Poștă Ocnița, începînd cu data de 03 septembrie 2010, totodată, între părți, a fost încheiat și Contractul de răspundere materială individuală deplină pentru neasigurarea valorilor transmise angajatei Goga Liubovi.

Menționează că conform ordinului nr. 198 din 02 septembrie 2010 comisia instituită a asigurat transmiterea valorilor materiale ale Centrului de Poștă Ocnița și primirea acestora de către Goga Liubovi. Pe perioada cît a activat în cadrul Centrului de Poștă Ocnița, Goga Liubovi, la solicitarea acesteia, fie la inițiativa administrației întreprinderii, i-a fost acordat permanent ajutor în vederea soluționării mai multor probleme.

Cu toate acestea, în cadrul exercitării atribuțiilor de funcție, Goga Liubovi, în repetate ori, a încălcat obligațiile asumate, prevăzute de contractul individual de muncă, de fișa de post, de actele normative interne, ordinele și dispozițiile directorului general al ÎS „Poșta Moldovei”.

Sustine că la 17 septembrie 2010, Goga Liubovi a emis Ordinul nr. 144p prin care, contrar dispozițiilor directorului general al întreprinderii, a angajat în funcția de contabil-șef al Centrului de Poștă Ocnița pe Laiu Natalia, însă Conform pct. 3 din Ordinul ÎS „Poșta Moldovei” nr. 183 din 13 mai 2009 „Cu privire la personalul filialelor IS „Poșta Moldovei”, angajarea directorilor adjuncți, șefilor de secții, servicii, birouri și a specialiștilor filialelor se efectuează cu acordul directorului general.

Ulterior, Goga Liubovi, a emis ordinul nr. 196p din 14 decembrie 2010 „Cu privire la concedierea salariatului” în baza căruia șefului Serviciul Exploatare – Olie Olga i-a fost aplicată sancțiune disciplinară sub formă de concediere, ceea ce contravine prevederilor dispoziției ÎS „Poșta Moldovei” nr. 20-D din 03 martie 2010, în conformitate cu care, directorii filialelor IS „Poșta Moldovei” urmau să informeze în prealabil administrația întreprinderii despre concedierea din serviciu a salariaților. Nota informativă, cu anexarea ordinului de concediere și a tuturor actelor stabilite de legislația muncii, necesitau a fi înaintate spre examinare Serviciului Administrativ - Juridic al ÎS „Poșta Moldovei”, iar în conformitate cu pct. 3 al dispoziției vizate, directorii filialelor poartă răspundere personală deplină, în cazul admiterii derogărilor de la prezenta dispoziție.

Mai menționează ÎS „Poșta Moldovei” că, în mod repetat, Goga Liubovi, și-a asumat anumite atribuții neîntemeiate, încălcînd indicațiile directorului general al ÎS „Poșta Moldovei”, ceea ce s-a soldat cu cererea de chemare în judecată înaintată împotriva întreprinderii.

La fel, s-a procedat și în cazul angajării Larisei Șlepac în funcția de șef Serviciul Exploatare al Centrului de Poștă Ocnița și Luciei Osipiuc în funcția de șef casa Principală, în temeiul ordinului nr. 203-p din 20 decembrie 2010 și fără acordul preliminar al directorului general, așa cum prevede ordinul ÎS „Poșta Moldovei” nr. 183 din 13 mai 2009 „Cu privire la personalul filialelor IS „Poșta Moldovei”, iar în legătură cu multiplele încălcări la data de 03 ianuarie 2011, în privința lui Liubei Goga a fost aplicată sancțiune sub formă de mustrare.

Totodată indică că în perioada 18-19 aprilie 2011, în baza ordinului ÎS „Poșta Moldovei” nr. 27 din 15 aprilie 2011, în cadrul Centrului de Poștă Ocnița a fost efectuat un control tematic în rezultatul căruia s-a constatat încălcarea de către Goga Liubovi a prevederilor ordinului nr. 183 din 13 mai 2009 „Cu privire la personalul filialelor ÎS

„Poșta Moldovei”, ordinului 216 din 16 iulie 2004 privind stabilirea limitei pentru parcursul automobilelor în alte scopuri și ordinul 392 din 16 noiembrie 2009 privind gestionarea resurselor financiare.

Prin scrisoarea nr. 21923 din 19 aprilie 2011, s-a solicitat angajatei să prezinte explicații privind încălcările depistate, iar la data de 29 aprilie 2011, Goga Liubovi a expediat ca răspuns o scrisoare prin care confirmă că a luat cunoștință cu actul de control.

Afirmă că prin procesul-verbal din 03 mai 2011, Comitetul Sindical al Centrului de Poștă Ocnița a dat acordul în vederea concedierii pârtei, iar la data de 03 mai 2011, ÎS „Poșta Moldovei” a emis ordinul nr. 78p „Cu privire la concedierea directorului Centrului Poștal Ocnița - Goga Liubovi în temeiul art. 86 alin. (1) lit. g) Codul Muncii”.

Insistă că Goga Liubovi, în perioada activității sale în funcția de director al Centrului de Poștă Ocnița, a prejudiciat filiala ÎS „Poșta Moldovei”, Centrul de Poștă Ocnița prin folosirea transportului filialei în interes personal, consumându-se astfel combustibil în valoare totală de 10 350,30 lei, a achitat ilegal și neîntemeiat salarii persoanelor conform ordinelor emise și respectiv, contribuții de asigurări sociale, prime de asigurări în medicină, precum și compensații achitate persoanelor prejudiciate prin aceste ordine.

Solicită încasarea din contul Liubei Goga în beneficiul ÎS „Poșta Moldovei” prejudiciul material în mărime de 10 350,30 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

La 09 ianuarie 2012, ÎS „Poșta Moldovei” Centru de Poștă Ocnița a depus o cerere de concretizare a cerințelor, în care suplimentar la cele indicate în cererea reconvențională inițială, a invocat că Goga Liubovi ilegal și neîntemeiat conform ordinelor sale a achitat mai multor angajați ai Centrului de Poștă Ocnița și anume Cain Cristina, Slivca Viorel, Foca Nina, Breazu Aliona, Petrișin Sergiu și Spiceac Maria salarii în sumă totală de 12 746,16 lei și contribuții de asigurări sociale și medicale în mărime totală de 3 377,81 lei.

La fel în legătură cu ilegalitatea ordinului emis de către Goga Liubovi nr. 196-p din 14 decembrie 2010 „Cu privire la concedierea salariatului d-na Olie Olga” Centru de Poștă Ocnița a suportat cheltuieli neprevăzute în sumă de 22 959,75 lei, inclusiv: salariu – 18 150 lei, contribuții de asigurări sociale 4 175,50 lei și primele de asigurare în medicină în mărime de 635,25 lei.

Susține că Goga Liubovi activând în funcția de director al Centrului de Poștă Ocnița al ÎS „Poșta Moldovei” prin acțiunile sale ilegale a prejudiciat Centrul de Poștă Ocnița în mărime de 49 434,02 lei.

La 29 mai 2012, ÎS „Poșta Moldovei” filiala Centru de Poștă Ocnița a depus o cerere de modificare a acțiunii reconvenționale în care a invocat că prejudiciul material cauzat de către Goga Liubovi constituie 49 489,86 lei și este constituit din cheltuieli pentru efectuarea deplasărilor neargumentate pe o distanță de 5380 km pentru care s-a consumat o cantitate de combustibil de 653 litri pentru care s-a achitat suma de 10350,30 lei, achitarea ilegală a salariilor contribuțiilor de asigurări sociale și medicale a salariaților (Calin Cristina, Slivca Viorel, Foca Nina, Breazu Aliona, Petrișin Sergiu și Spiceac Marina) în sumă totală de 16 179,81 lei, și cheltuieli suportate în legătură cu concedierea ilegală a Olgăi Olie în mărime de 22 959,75 lei.

Solicită obligarea pârtei Goga Liubovi la repararea prejudiciului material cauzat ÎS „Poșta Moldovei” Centrul de Poștă Ocnița în mărime de 49 489,86 lei și încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 6 864,98 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Ocnița din 20 iunie 2012, acțiunea inițială a fost respinsă ca fiind depusă tardiv, iar acțiunea reconvențională a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 04 octombrie 2012, au fost admise apelurile declarate de către Goga Liubovi și ÎS „Poșta Moldovei” casată hotărîrea primei instanțe și restituită pricina spre rejudecare în aceeași instanță.

Prin încheierea Judecătoriei Ocnița din 10 decembrie 2012, pricina în cază a fost strămutată spre judecare la Judecătoria Centru mun. Chișinău.

La 04 iunie 2013, Goga Liubovi a depus o cerere de concretizare a cerințelor, în care a invocat că la data de 03 septembrie 2010 a fost angajată la filiala ÎS „Poșta Moldovei” în cadrul Centrului de Poștă Ocnița în calitate de director pe o perioadă determinată. Ulterior, în baza contractului individual de muncă din 30 noiembrie 2010, a fost angajată în funcția de director a Centrului de Poștă Ocnița pe un termen nedeterminat. După patru luni de activitate în funcția de director a Centrului de Poștă Ocnița, prin ordinul Directorului General al ÎS „Poșta Moldovei” din 03 ianuarie 2011, i-a fost aplicată sancțiune disciplinară - mustrare.

Susține că sancțiunea disciplinară i-a fost aplicată pentru faptul că, la data de 17 septembrie 2010, a angajat ilegal în funcția de contabil șef al Centrului de Poștă Ocnița pe Laiu Natalia, fără acordul preliminar al Directorului General al ÎS „Poșta Moldovei”, la data de 14 decembrie 2010, i-a aplicat sancțiune disciplinară sub formă de concediere dnei Olga Olii, fără acordul preliminar al Serviciul Administrativ Juridic al Î. „Poșta Moldovei”, iar la 13 decembrie 2010 și 20 decembrie 2010 a angajat la Centrul de Poștă Ocnița pe dna Larisa Șlepac și Lucia Osipiuc fără acordul preliminar al directorului general al ÎS „Poșta Moldovei”.

Mai invocă că la 18 aprilie 2011, de către persoane din cadrul la ÎS „Poșta Moldovei” filiala Centrul de Poștă Ocnița a fost efectuat al doilea control în rezultatul căruia a fost întocmit un Act, iar în baza încălcărilor depistate și stabilite în Act, a fost emis Ordinul nr. 78-p din 03 mai 2011, prin care i-a fost aplicată sancțiune sub formă de concediere, respectiv fiind concediată din funcția deținută în temeiul art. 86 lit. g) din Codul muncii, pentru încălcarea repetată pe parcursul unui an a obligațiilor de muncă.

A mai indicat Goga Liubovi că ambele sancțiuni disciplinare au fost aplicate neîntemeiat, fiind indicate în ordinele de aplicare a sancțiunilor abateri disciplinare pe care dînsa nu le-a săvîrșit, mai mult decît atît, ordinele de sancționare nu i-au fost aduse la cunoștință, iar ea nu a cunoscut despre existența acestora.

De asemenea, a mai afirmat reclamanta că, din momentul încadrării în funcția de director al Centrului de Poștă Ocnița, a beneficiat de asistența persoanelor responsabile din cadrul ÎS „Poșta Moldovei”, cu care coordona toate acțiunile întreprinse în scopul exercitării atribuțiilor de serviciu.

Coordona în prealabil cu ÎS „Poșta Moldovei” toate angajările și concedierile personalului din cadrul Centrului de Poștă Ocnița, toate procurările și transferurile care urmau a fi efectuate, iar careva obiecții în acest sens nu au fost înaintate de către angajator. Coordonarea o efectua anume pentru a nu admite careva încălcări a legislației sau reguli interne, însă, necătînd la aceasta pîrîtul a sancționat-o pentru necoordonarea prealabilă, fapt care este neîntemeiat.

Relatează că obligația despre necesitatea coordonării tuturor ordinelor, dispozițiilor și hotărîrilor Centrului de Poștă Ocnița cu ÎS „Poșta Moldovei” a fost instituită prin ordinul nr. 8-D din 7 februarie 2011, pe cînd dînsa neîntemeiat a fost atrasă la răspundere disciplinară pentru faptul lipsei acordului prealabil la adoptarea în

anul 2010 a unor ordine, or, nu poate fi tras la răspundere salariatul pentru neexecutarea unor obligații, care nu erau puse în sarcina sa, deoarece fișa de post, i-a fost adusă la cunoștință doar la 27 ianuarie 2011.

La fel, susține că nu poate fi învinuită de folosirea transportului de serviciu în scopuri personale și anume, precum că începând cu 01 septembrie 2010 pînă la 07 aprilie 2011, se deplasa de la domiciliu la serviciu și seara înapoi la domiciliu, deoarece din cauza lipsei garajului pentru securitatea mijlocului de transport automobilul de serviciu era parcat la ea acasă și conducerea ÎS „Poșta Moldovei” cunoștea despre acest fapt din numeroasele scrisori adresate angajatorului de a construi un garaj pentru parcarea automobilului.

Afirmă că în ordinul de concediere, este indicat faptul concedierii sale cu acordul organului sindical, însă acordul sindical a fost dat la data de 04 mai 2011, după o zi după concedierea sa, pe cînd la concediere un astfel de acor sindical lipsea, ceea ce contravine legislației muncii în vigoare.

Cu atît mai mult că procesul verbal al ședinței membrilor organului sindical, la care a fost discutată problema concedierii sale din funcția deținută nu a fost prezentat, iar faptul, că ședința organului sindical, unde s-a pus pe ordinea de zi concedierea sa a avut loc după concediere se confirmă prin declarațiile membrilor comitetului sindical date pe parcursul examinării cauzei.

Consideră Goga Liubovi ordinul ilegal și neîntemeiat, iar concedierea sa nemotivată.

Invocă și faptul că a fost ilegal privată de posibilitatea de a munci prin eliberarea din funcție, neachitîndu-i-se salariul, ea și membrii familiei sale au fost privați de surse de existență pe o perioadă de aproximativ 2 ani, prin ce i-a fost cauzat un prejudiciu moral în mărime de 25 000 lei. La momentul eliberării ilegale din funcție avea luat credit de la bancă, în consecință nu a achitat dobînda în termen, din lipsa venitului salarial, respectiv, au crescut dobînze și penalități la credit, pe care urmează să le achite. Această situație i-a înrăutățit starea de sănătate, suferă de insomnie, dureri de cap și inimă, circumstanțe care au avut consecințe grave asupra sănătății sale.

Solicită anularea ordinului nr.78-p, din 03 mai 2011, privind concedierea sa din funcția de director al Centrului de Poștă Ocnița, restabilirea în funcția de director al Centrului de Poștă Ocnița al ÎS „Poșta Moldovei”, încasarea din contul ÎS. „Poșta Moldovei” în beneficiul său a salariului pentru întreaga perioadă absenței de la muncă, în sumă de 97 902 lei, penalității în sumă de 36 567,55 lei, prejudiciul moral în sumă de 25 000 lei și cheltuielilor de judecată în mărime de 5010 lei (f.d. 148-155 Vol. III).

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 05 iulie 2013, acțiunea inițială a fost respinsă ca fiind depusă tardiv, iar acțiunea reconvențională a fost admisă parțial, fiind încasat de la Goga Liubovi în beneficiul ÎS „Poșta Moldovei” 4 712,12 lei cu titlu de prejudiciu cauzat în legătură cu folosirea transportului filialei Centrului de Poștă Ocnița în scopuri personale și 150 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, în rest acțiunea reconvențională a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2014, a fost respins apelul declarat de către Goga Liubovi, reprezentată de Nani Ana și menținută hotărîrea primei instanțe.

La 21 martie 2014, Goga Liubovi a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea inițială să fie admisă integral, iar acțiunea reconvențională să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea recursului a invocat că în cadrul examinării cauzei instanțele judecătorești au încălcat și aplicat eronat normele de drept material, nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și au interpretat eronat legea.

Consideră că instanțele ilegal au respins acțiunea inițială ca fiind tardivă, deoarece ordinul de concediere i-a fost adus la cunoștință la data de 07 iulie 2011, iar reieșind din prevederile art. 355 alin. (1) lit. a) Codul muncii și art. 271 al. (1) Cod civil, termenul de prescripție de 3 luni urmează să fie calculat din ziua în care i-a fost adus la cunoștință ordinul.

Cît privește procesul-verbal din 04 mai 2011 cu privire la constatarea faptului refuzului salariatului de a semna prin semnătură comunicarea ordinului de concediere nr. 78-P din 03 mai 2011 cît și procesul-verbal privind constatarea faptului refuzului salariatului de a transmite bunurile materiale ale Centrului de Poștă Ocnița, insistă că acestea nu pot servi ca probe întru confirmarea momentului aducerii la cunoștință a ordinului de concediere, deoarece procese-verbale menționate, sunt niște acte întocmite la indicația șefilor ÎS „Poșta Moldovei”, fapt ce se confirmă prin declarațiile martorului Șpelac Larisa audiată în cadrul procesului de judecată, care a declarat că dar nu cunoaște dacă ordinul i-a fost adus la cunoștință.

Sustine că ÎS „Poșta Moldovei” era obligată conform prevederilor codului muncii și anume, art. 66 alin. (5), în momentul concedierii să facă înscrierile respective în carnetul de muncă și să-i elibereze acesta salariatului, acțiuni, însă, care nu au fost întreprinse de către intimat, iar carnetul de muncă pînă în prezent nu i-a fost eliberat.

Afirmă că a depus cererea de chemare în judecată privind restabilirea la locul de muncă în termen, deoarece despre ordinul de concediere și temeiurile concedierii a aflat la 04 iulie 2011, iar cererea de chemare în judecată privind contestarea ordinului de concediere a fost depusă la 29 septembrie 2011.

Invocă că instanțele neîntemeiat s-au limitat la respingerea acțiunii ca fiind tardivă și nu s-au expus asupra fondului cauzei și ilegalității ordinului de concediere.

Menționează că toate faptele imputate, atît în cazul aplicării primei sancțiuni disciplinare cît și în cazul aplicării celei de-a doua sancțiuni disciplinare se bazează pe nerespectarea unor ordine interne emise de către ÎS „Poșta Moldovei” și anume: ordinului nr. 183 din 13 martie 2009 al ÎS „Poșta Moldovei”, dispoziției nr. 20 din 3 martie 2010, ordinului nr. 243 din 22 iulie 2008, ordinului 392 din 11 noiembrie 2009 și ordinului nr. 216 din 16 iulie 2004, însă ordinele respective nu i-au fost aduse la cunoștință și respectiv, nu a cunoscut despre existența acestora, iar ÎS „Poșta Moldovei” nu a prezentat careva probe, prin care să confirme aducerea la cunoștință a acestora conform prevederilor Codului muncii, contra semnătură a ordinelor a căror încălcare se invocă.

Mai invocă recurenta că din momentul încadrării în funcția de director al Centrului de Poștă Ocnița, a beneficiat de asistența persoanelor responsabile din cadrul ÎS „Poșta Moldovei” cu care coordona toate acțiunile întreprinse în scopul exercitării atribuțiilor de serviciu dar, necătînd la aceasta intimatul a sancționat-o pentru necoordonarea prealabilă, ceea ce este neîntemeiat.

Mai mult că, obligația despre necesitatea de a coordona toate ordinele, dispozițiile, hotărârile Centrului de Poștă Ocnița cu ÎS „Poșta Moldovei” a fost instituită recurentei prin Ordinul nr. 8-D din 07 februarie 2011, iar toate acțiunile și ordinele emise de dînsa și imputate a fi necoordonate prealabil cu conducerea întreprinderii, atît în cazul aplicării primei sancțiuni disciplinare cît și celei de-a doua,

au fost efectuate pînă la aducerea la cunoștință a ordinului privind necesitatea coordonării prealabile.

Insistă că neîntemeiat a fost atrasă la răspundere disciplinară pentru faptul lipsei acordului prealabil la adoptarea în anul 2010 a unor ordine, dat fiind faptul că această obligație a fost instituită și pusă în sarcina sa la data de 07 februarie 2011.

Totodată, consideră că nu poate fi învinuită de folosire a transportul de serviciu în scopuri personale, deoarece din cauza lipsei garajului pentru securitatea mijlocului de transport automobilul de serviciu era parcat la ea acasă și conducerea ÎS „Poșta Moldovei” cunoștea despre acest fapt din numeroasele scrisori adresate angajatorului de a construi un garaj pentru parcarea automobilului.

La fel indică că la concedierea sa angajatorul a încălcat prevederile art. 87 alin. (1) din Codul muncii, în lipsa acordului organului sindical, care a fost dat după emiterea ordinului de concediere, fapt care a fost confirmat și de martorii Svarcischi Anatolie, care este președinte al comitetului sindical și Cataraga Liuba, de altfel și demersul privind solicitarea acordului sindicatelor și procesul-verbal al ședinței membrilor organului sindical, unde a fost discutată problema concedierii sale din funcția deținută, nu a fost prezentat instanței de către ÎS „Poșta Moldovei”.

Relatează că prima instanță și instanța de apel în lipsa unor probe pertinente și aplicînd eronat normele de drept material au admis parțial cererea reconvențională înaintată de intimat, ca temei de admitere indicînd faptul, că recurenta însăși a recunoscut că dînsa se deplasa cu automobilul de serviciu la domiciliul său, fapt pentru care instanța de apel a dispus încasarea din contul ei a sumei de 4712,12 lei în beneficiul ÎS „Poșta Moldovei”.

Însă, ÎS „Poșta Moldovei” de mai multe ori a efectuat controale la Centrul de Poștă Ocnița unde dînsa activa, cunoștea despre faptul că ea se deplasa cu automobilul acasă din considerentul că la Centrul de Poștă Ocnița nu era garaj, nu exista pază și pentru securitatea acestuia era obligată să-l ia acasă.

În acest sens, nu a cunoscut că ÎS „Poșta Moldovei” are careva pretenții pecuniare împotriva ei, și doar după depunerea acțiunii reconvenționale a aflat despre acest fapt.

Consideră că contrar prevederilor legale intimatul, deși era obligat, nu a emis ordin privind repararea prejudiciului material cauzat angajatorului, nu a efectuat o anchetă de serviciu pentru a stabili prejudiciu, cauzele apariției prejudiciului și vinovăția persoanei în cauzarea prejudiciului conform art. 342 Codul muncii.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Goga Liubovi este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Goga Liubovi nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Goga Liubovi asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Goga Liubovi ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Goga Liubovi se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Nicolae Clima

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva